

heder overfor Valglovens Bestemmelser, af hvilke Misligheder nogle ganske vist kunne have mindre Bigtighed, men flere have stor Bigtighed, og alle tilsammen i deres Helhed har ikke kunnet Andet end virke derhen paa Udv. Valgets Hiertal, at man maatte foreslaa Valget erklæret for ugyldigt. Hvad den Del af Betænkningen angaar, hvori Udv. Valgets Hiertal udtaler sig, tror jeg for Diebliffet ikke, at jeg behøver at fremhæve Noget; thi Betænkningen har jo foreligget Thinget, og dette vil deraf antage jeg, have gjort sig bekendt med de forskjellige Afviselser fra Valgloven, der have fundet Sted. Jeg skal derfor ikke for Diebliffet opholde mig videre derved, men strax gaa over til at gjøre nogle Bemærkninger ved det ærede Mindretals Forvar for Valgets Godkjendelse. — Det ærede Mindretal anfører i sit 2det Stykke, — det første Stykke er jo kun en Indledning — at der ikke er oplyst Noget om nogen ulovlig Naadvirkning af Valgerne. Detsom er der jo heller ikke anført det Mindste i Udv. Valgets Hiertals Betænkning, saa at der ingen Aenighed er tilstede i saag Henseende; men forsaavidt det ærede Mindretal allerede her vil forklare, at Udfogedfuldmægtigens Optraeden ved denne Leilighed ikke har bevirket Andet, end hvad der vilde være fremkommet, hvis det var en anden Valger, der havde løbet omkring i 1807/12 af Byen, og samlet Dagleiere for at faae dem til at møde, saa forholder dette sig efter min Opfattelse ingenlunde vigtigt. Sagen er nemlig den, at det er blevet oplyst, at disse Valgere, som jeg tror ere Dagleiere — i alt Fald ere de fleste af dem det — i det første Møde i Forhøret havde forklaret, at der var kommet en Mand, som havde stukket Hovedet ind ad Døren til dem, og givet dem en Ordre fra Politiet om at komme op og stemme, og da de kjendte Udfogedens Fuldmægtig og saae ham stikke Hovedet ind ad Døren, saa betragtede de hans Ord som en Ordre fra Politiet. Deretter kom de i et nyt Møde, hvori de selsølgelig indrømmede, hvad Fuldmægtigen havde forklaret, at han ikke havde udtalt, at det var en Ordre, men de tilbagefaldte ingenlunde deres Forklaring om, at de havde opfattet det som en Ordre, og det kan forekomme mig høist naturligt, at de kunde opfatte det saaledes. Det kan derfor have været ikke uden Indflydelse; selv om Fuldmægtigen ikke har sagt: Jeg beordrer Dem til at møde, at de Paagjældende, som han henvendte sig til, opfattede hans Opfordring som en Ordre. Det ærede Mindretal anfører, at det, at Afdgangen til Valglokalerne har været mindre god, ikke kunde have nogen Indflydelse paa Bedømmelsen af Valgets Gyldighed. Deri kan jeg strax være enig med det ærede Mindretal, at nogen direkte Indflydelse kan dette ikke have haft; men det viser sig efter Alt, hvad der er forklaret af en Række Valgere, der have været tilstede og afgivet Forklaring for Retten, at denne Omstændighed indirekte har haft en

meget stor Betydning. Afdgangen til Lokalerne, hvor Valgerne havde at stemme, fandt kun Sted ad en lille smal Trappe; en Valger kaldte det en stigeagtig Trappe, og den har naturligvis været stigeagtig, idet Alle have været enige om, at kun 1 Mand kunde passere Trappen ad Gangen, hvor hos de skulde ned ad den samme Trappe, ad hvilken de kom op. Man kan derfor saa fuldelig forstaa, naar en Valger siger, at skjøndt han var en af de første, der kom op, varede det 3 Timer, inden det var ham muligt at komme ned igjen, og saa lykkedes det ham endda kun ved Hjælp af en god Ven, der satte en Stige til Raadhushbygningen bagud. En Anden forklarer, at da der var saa stor Trængsel, gif han en Tid lang ud i Byen, men han fandt endnu stor Trængsel, da han kom tilbage. En Tredie siger, at det varede over 2 Timer, førend han kunde komme op. Naar dertil føies, hvad der ogsaa har stor Betydning, at Valgbestyrrelsens Formand havde undladt at oplyde sin Forpligtelse efter Valglovens § 42 til før Afstemningen at gjøre Valgerne opmærksomme paa, hvor han til Slutning vilde samle Stemmelisterne, for at foretage den sidste Afslutning af Valghandlingen, og at de altsaa slet ikke vidste Noget om, at der endnu kunde være Tale om at komme til at afgive Stemmer — saa viser dette, at den overordentlige Vanskelighed, som de Herre ville have set bestrevet i Betænkningen som ganske overordentlig stor, faar en endnu langt større Sandsynlighed for sig derved, at enkelte Valgere have forklaret, at der var flere Valgere, som ikke vare saa ivrige for at komme til at afgive deres Stemme, at de vilde indfatte sig for de Besværligheder af forskjellig Slags, som vare forbundne med at komme til at afgive Stemme paa Raadhuset, og ved Siden deraf vare uvidende om, at de senere kunde komme til at afgive deres Stemme, hvorfor da ogsaa flere af dem forlode Valgstedet, uden at have stemt. Det ærede Mindretal har fuldstændig Ret i, at der ikke er fremhævet bestemte Personer, hvortom dette gjælder, men der er dog af flere udtalt saa Meget, at det bestyrker den overordentlig store Nærlighed og Sandsynlighed, der er for, at ikke alle Valgere have været saa ivrige for at komme til at stemme, at de have villet underkaste sig de Besværligheder, der vare forbundne dermed. En Valger forklarer saaledes, at han har hørt to Valgere, hvis Fæder opfordrede dem til at holde ud og afgive deres Stemme, saare, at de ikke vilde vente længere, og en anden Valger siger, at han kunde nævne, om ikke Mange, saa dog maasse En, med hvem det var Tilfældet, at han forlod Valgstedet, uden at kunne komme til at afgive sin Stemme. Jeg tror saaledes, at det ikke vil kunne negtes, at den besværlige Afgang til at komme til at afgive sin Stemme ved denne Leilighed har haft en meget stor indirekte Virkning. Den Erklæring, som Valgbestyrrelsens Formand har afgivet i Sagen, hedder